

[Ebba Strange.]

ungdomsarbejdsløshed herinde, men vi har talt meget lidt om kvindearbejdsløshed, selv om det har været nævnt. Kvindearbejdsløsheden er imidlertid væsentlig større end gennemsnitsarbejdsløsheden i det hele taget, og hvem er det, der først og fremmest bliver ramt af den? Det er de ufaglærte kvinder, de uuddannede kvinder. Samtidig med at vi ikke kan skaffe arbejde til folk i dette land – vi vil altså heller ikke genansætte dem i daginstitutionerne – skaffer vi dem heller ikke ordentlige uddannelses tilbud, og vi har, med alle de erfaringer vi indtil nu i det sidste år har fået med bistandsloven, også en erfaring for, at man rundt om i kommunerne er blevet meget mere tilbageholdende med at give omskolingstilbud og revalideringstilbud. Det rammer også netop denne gruppe kvinder, som dette forslag handler om.

Jeg er ikke forslagsstiller, så jeg ved ikke, om det er i denne belysning forslaget skal ses, men det er i hvert fald den, jeg har lyst til at give det. Jeg er nemlig egentlig enig i, at vi ikke har brug for flere forskellige slags børnetilskud, det er såmænd nok, at vi i forvejen har det normale, det forhøjede, det ekstra og det særlige. Hvis vi nu skulle have et særligt særligt også, hvad er det så, vi gør? Vi forsøger at lappe på noget, og jeg mener, det er andre steder, vi skal lappe. Hvis det samfund, vi lever i, ikke kan skaffe folk arbejde, ikke kan skaffe dem uddannelse og sætter ikke mindst den gruppe, jeg har nævnt, i en fortvivlet situation, så har vi én eneste forpligtelse, og det er at give dem noget ordentligt at leve af. Det er de kvinder, der skal have noget ordentligt at leve af, de skal have en ordentlig indkomst. Jeg tror også, vi kunne enes med Danmarks kommunistiske parti om, at intet menneske i dette land, uanset hvordan det så i øvrigt er stillet, må få mindre i underhold og i hjælp end det, der svarer til en dagpengesats, det, der svarer til en arbejdsløshedsunderstøttelse.

Det er indstillingen fra socialistisk folkepartis side, og hvis vi fik det gennemført, kunne vi også spare yderligere særlige særlige børnetilskud. Jeg er interesseret i, at lovforslaget er kommet frem, fordi jeg godt selv vil have nogle flere tal på dette for at få at vide, hvor mange mennesker det drejer sig om, og hvordan man eventuelt kunne klare problemet. Når nu socialministeren siger, at vi skal afvente børnekommissionen, er jeg lige ved at sige, at

jeg snart er træt af at afvente kommissioner i dette hus, for børnekommissionen kan jo sidde i adskillige år og arbejde, og imens er der mennesker, der lider nød, så derfor kan vi ikke bare afvente den. Jeg vil gerne være med til at se på, hvordan vi kan lette situationen for de mennesker, som forslaget handler om, men jeg er altså ikke umiddelbart sikker på, at det skal ske i form af en helt ny slags børnetilskud.

Ordføreren for forslagsstillerne (Tove Jørgensen) (DKP):

Med dette forslag er der i virkeligheden kun tale om at bøde på en åbenbar urimelighed i lovgivningen, og jeg skal derfor beklage, at der ikke kan skaffes flertal for det i tinget.

Som den eneste gruppe i dette samfund modtager enkepensionister, der modtager enkepension efter enkepensionslovens § 1, stk. 2, ikke børnetilskud på linje med ægtefæller med en indtægt på under 110.000 kr. og med kvinder, der har erhverv, men er fraskilt fra en pensionist. Det drejer sig ofte om fraskilte kvinder, der ikke har kunnet placeres på arbejdsmarkedet, måske fordi skilsmissen kom i stand efter mange år som hjemmegående. Den gruppe, der drejer sig om, har endvidere mindreårige børn, som altså skal friste tilværelsen for noget, der må betragtes som værende under eksistensminimum.

Jeg kan nævne et eksempel: hvis en invalidepensionist lever papirløst sammen med barnets fader, modtager vedkommende forhøjet børnetilskud. Der er ikke, som hr. Taanquist måske mente, tale om en teoretisk konstruktion, der er virkelig tale om kvinder, der må friste tilværelsen på noget, der er under eksistensminimum.

Hr. Taanquist havde ret i, at der er tale om en fejl i trykningen af lovforslaget, og jeg har også gjort opmærksom på det. Det er rigtigt, at de 1.940 kr., der er i beregningen, er et engangtillæg, uanset hvor mange børn man har. Det vil sige, at den beregning, der er lavet, svarer til, at der pr. barn er et beløb på under 8.000 kr. om året, hvormed alle udgifter til et barn skal klares. Det er ganske urimelige vilkår at byde mennesker, og det kan som sagt være tilfældet for enlige kvinder med skolesøgende børn.

Jeg kan som et andet eksempel nævne en enlig kvinde på 51 år med 3 skolesøgende børn, der altså skal klare sig for dette beløb.